

forud for eller ved udløbet af den fastsatte længstetid, eller om længstetiden forlænges.

Det kan således efter min opfattelse ikke konkluderes, at samtlige tidsbegrænsede foranstaltninger vil ophøre ved udløbet af den længstetid, der er fastsat i dommen, eller at der ikke vil ske forlængelse af foranstaltningen i de tilfælde, hvor det er nødvendigt for at fortsætte den lægelige behandling.

I den forbindelse bemærkes i øvrigt, at Justitsministeriet i forbindelse med vedtagelsen af de nye regler i straffeloven tilkendegav, at der vil blive foretaget en evaluering af lovændringen, når der ca. 7-8 år efter lovens ikrafttræden foreligger et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere de nye regler.

Det fremgår endvidere af den artikel i Information, der er nævnt i spørgsmålet, at rigsadvokaturen er på vej med regler, der indskærper, at psykisk syge ikke må løslades, før lægerne finder det forsvarligt, ligesom det fremgår af artiklen, at rigsadvokaten er klar med nye retningslinier, hvorefter psykisk syge ikke skal slippe billigt med et loft over straffen.

I den anledning kan jeg oplyse, at jeg i december 2002 udsendte en rigsadvokatmeddelelse om behandlingen af straffesager vedrørende psykisk afvigende kriminelle og personer omfattet af straffelovens § 70 (rigsadvokatmeddelelse nr. 5/2002).

Meddelelsen indeholder en udførlig beskrivelse af reglerne i straffeloven om tidsbegrænsning af foranstaltninger og retningslinier om politiets og anklagemyndighedens fremgangsmåde ved behandlingen af sådanne sager.

Der er i meddelelsen endvidere fastsat nærmere bestemmelser om statsadvokaternes kontrol med de idømte foranstaltninger, herunder også om indhentelse af lægelige oplysninger til brug for vurderingen af, om anklagemyndigheden bør søge en foranstaltning forlænget, ændret eller ophævet.

Meddelelsen indeholder tillige retningslinier, der er fastsat med udgangspunkt i lovændringen og dens forarbejder samt retspraksis, om, i hvilke tilfælde anklagemyndigheden bør nedlægge påstand om, at foranstaltningen ikke tidsbegrænses, og i hvilke tilfælde, der bør nedlægges påstand om en tidsbegrænsning af foranstaltningen på op til 3 år eller 5 år.«

Som det fremgår af udtalelsen, er det hensigten at evaluere de nye regler 7-8 år efter ikrafttrædelsen af lovændringen, dvs. i 2007-08, og jeg

mener ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for nye initiativer på området.

Ad spm. nr. S 1249

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Per Dalgaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2002-03 forhandlingerne side 3676, lød således:

Til justitsministeren (3/1 03) af:

Per Dalgaard (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes de 52 drab, som har fundet sted i Danmark i 2002, fordeler sig efter de dræbtes henholdsvis drabsmændenes etniske tilhørsforhold?«

Supplerende svar (26/2 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitechefen, der har oplyst følgende:

»Den endelige drabsstatistik for 2002 er endnu ikke udarbejdet.

Rigspolitechefen har i stedet gennemgået drabsstatistikken for 2001.

Denne gennemgang har vist, at der i 13 ud af de i alt 52 registrerede drab i 2001 var involveret personer med et andet statsborgerskab end dansk. Statsborgerskabet for gerningsmændene og ofrene fordeler sig således:

Ofrets statsborgerskab	Gerningsmandens statsborgerskab
Tyrkisk	Tyrkisk
Marokkansk	Ukendt
Engelsk	Ukendt
Makedonsk	Jugoslavisk
Iransk	Iransk
Svensk	Svensk
Svensk	Dansk
Afghansk	Somalisk
Dansk	Tyrkisk
Dansk	Irakisk
Irakisk	Irakisk
Iransk	Iransk
Libysk	Dansk«